

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Sagrada Família

Aquest diumenge que segueix al Naixement del Senyor, celebrem la Sagrada família de Natzaret i contemplem que Jesús va néixer i créixer en una família humana. Avui, doncs, és un dia propici per celebrar el valor i la bellesa de la família, en un moment en que es veu afectada per canvis profunds. En diferents ocasions m'he referit al sociòleg Zygmunt Bauman perquè la seva obra va estar marcada per la categoria de modernitat líquida, amb la que es defineix l'esvaïment de les institucions sòlides que fonamentaven la nostra vida; l'orfanat de referències consistents que pateix l'ésser humà. L'amor líquid, característic de la societat post-moderna, és un amor sense fonament ni compromís perquè es té por del sacrifici i de la renúncia imprescindibles per a un projecte de vida en comú. Per desgràcia les relacions amoroses acaben convertint-se aleshores en breus episodis, en els que prima la recerca del benefici personal, evitant els compromisos que duren. El que abans eren vincles forts ara s'han convertit en llaços provisionals i fràgils, i això afecta enormement la família.

La família està sofrint canvis importantíssims. El papa Francesc, en el capítol segon d'*Amoris Laetitia*, afirma una vegada més que el bé de la família és decisiu per al futur del món i de l'Església, i es refereix al canvi antropològic i cultural que s'està produint, que influeix en tots els aspectes de la vida: un individualisme exasperat que desvirtua els vincles familiars; la cultura de la possessió i del gaudiment que genera dinàmiques d'intolerància i agressivitat; un ritme de vida caracteritzat per les presses, la immediatesa, l'estrès; la mateixa organització social i laboral, que dificulta les relacions humanes i la possibilitat d'opcions permanents. D'altra banda, no falten plantejaments ambigus en l'educació mateix, quan s'aposta excessivament per l'espontaneïtat en detriment de la disciplina i dels comportaments pautats. La conseqüència és

que la família pot esdevenir un lloc de pas, on s'hi va quan interessa i on els vincles queden reduïts a la precarietat dels desigs i de les circumstàncies. En conseqüència, l'ideal matrimonial, amb un compromís d'exclusivitat i d'estabilitat, acaba essent descartat.

En aquest context, nosaltres anunciem un any més la Bona Nova de la Família. Anunciem que Déu és amor, que ha creat l'ésser humà a la seva imatge i semblança, que l'ha creat per amor i el crida a viure l'amor en una vocació que ha inscrit en l'home i la dona, que en el matrimoni arriben a ser una comunió d'amor que engendra nova vida. Podem dir que en cert sentit, la família huma-

na és icona de la Trinitat perquè en ella es viu l'amor entre persones i aquest amor és fecund. En el moment present cal que els cristians oferim a la societat el testimoni de la família fundada en el matrimoni entre un home i una dona, que viuen amb autenticitat l'amor i que estan oberts a la vida, que comparteixen les penes i les alegries, que practiquen les virtuts domèstiques amb entrega i fidelitat, que viuen la comprensió i el respecte mutu; i que, en definitiva, aporten consistència i solidesa a l'Església i a la societat. Per això avui encomanem les nostres famílies a la intercessió de santa Maria i a la protecció de sant Josep, i demanem especialment per les que pateixen grans dificultats.

ENTREVISTA

Descobrir la fe en la frontera

JORDI GIRÓ PARÍS

Charles de Foucauld va ser un home que va viure la seva descoberta de la fe en la frontera, «a casa de l'altre», i «mai enyorant un espai confortable on trobar-se a gust amb els qui pensaven com ell». «Avui tots vivim així, sense estar aixoplugats en la cristiandat, sinó a la intempèrie; atrevir-se a veure-ho positivament, com una nova oportunitat per a l'Església, i no com a una pèrdua, és un repte pregonament estimulador», assegura Jordi Giró, coordinador per a la llengua catalana de la Unió Charles de Foucauld.

Com es va produir la conversió de Foucauld?

No n'hi ha una de sola, sinó diverses. Cal parlar d'un procés progressiu d'imitació de Jesús, a qui ell anomena *el model únic*, cada cop més profund. La primera es va produir per contrast i atracció alhora de la fe dels musulmans. Després, pel testimoni de la seva cosina, Marie de Bondy, i d'un conseller espiritual, el pare Huvelin, que van creure en ell, i van saber respectar sempre el moment de Déu en la seva vida. Sempre per mitjà de la fe d'altres.

Què destacaria de la seva espiritualitat?

Aquesta passió per ser *defricheur*—desbrossador— aïllat. Viure sol, enmig dels més allunyats, com el llevat a la pasta, per identificar-s'hi més, no per aversió als grups, ni a la vida comunitària. Dedicat totalment als altres, per viure amb ells la fraternitat.

Per què pot ser un exemple en el món d'avui?

Per l'espiritualitat de Nazaret, per la senzilla santificació de la vida quotidiana, a imitació de Jesús abans de la vida pública. Morir com el gra de blat per donar molt de fruit. I després perquè va conèixer sempre amb el món islàmic veient en els musulmans germans estimats i no pas un perill del qual defensar-se paranòicament.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que el bon Déu us acompanyi!

Avui creuem el llinar d'un nou any que començarem demà, el primer dia de gener, amb la celebració de la solemnitat de la Mare de Déu. En acabar un any tenim tendència a mirar enrere per veure com ha anat i fer-ne revisió i balanç. Hi trobem de tot: èxits i fracassos, seguretats perdudes i horitzons engrescadors, il·lusions trencades i esperances prometedores, actes de servei i egoïsmes empobridors, proximitat de Déu i foscors que n'allunyen... És hora de demanar perdó al Pare de la misericòrdia pels errors i els pecats comesos i de donar-li gràcies, moltes gràcies, pels petits i grans encerts. Tot, confiadament, en les seves mans.

També és hora de mirar endavant, de dir sí a la vida que ens ofereix Déu, mitjançant el dia a dia, temps per servir i estimar i de fer-ho de debò amb un sí incondicional, com el de Maria. Sí a les persones, germanes nostres, respectant-les i valorant-les. Sí a les situacions que aniran sorgint i a aquelles en què ens trobarem implicats o cridats a implicar-nos-hi. Sí al diàleg constructor que ens faci avançar, al diàleg amb el Senyor que ens acompanya en la nostra ruta. Sí a la pau, en la Jornada Mun-

dial de la Pau i tot l'any: acollim-la en els nostres cors i fem-nos-en portadors, reconeixem la dignitat dels altres i acollim els qui ho necessiten.

Hem de començar l'any sabent que Déu camina amb nosaltres, sentint-nos acompanyats i estimats per Ell. Em vénen a la memòria tres germans estudiants, el gran ja universitari, nascuts i crescuts en una família cristiana, on, des del testimoni dels pares, han conegut l'amor de Déu, els ensenyaments de Jesús, la integració en la comunitat parroquial i la presència de Déu Pare en la vida de cadascú i les possibilitats de parlar-hi mitjançant la pregària. Els ajuda un «bon dia» especial de la mare que cada matí, abans d'entrar a classe, puntualment, els fa arribar un WhatsApp. En el contingut mai hi falta una frase final, manifestació d'un desig, d'una confiança, d'una pregària: «Que el bon Déu us acompanyi!». Cada dia, tot l'any que avui comencem: «Que el bon Déu ens acompanyi». «Res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (Rm 8,35-39). Que no hi falti el nostre parenostre!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El mensaje de la Sagrada Familia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos invitaba el Papa en la fiesta de la Sagrada Familia de 2014 a «imaginar a esta pequeña familia, en medio de tanta gente, en los grandes atrios del templo». Nos hacía notar que el grupo «no sobresale a la vista, no se distingue...». ¡En verdad, causa asombro tanta sencillez!

Pero añadía Francisco que los «ancianos Simeón y Ana, movidos por el Espíritu Santo (cf. Lc 2,22-38), sí los distinguen. «El mensaje que proviene de la Sagrada Familia es ante todo un mensaje de fe». En Jesús y con Jesús, los ancianos y la Sagrada Familia se encuentran que «Jesús es la fuente de ese amor que une a las familias y a las personas».

Si dejamos, ahora, que nuestra imaginación nos lleve hasta el hogar de Nazaret, acogidos allí por la misericordia de Dios, ¿qué veremos de peculiar?

Las palabras del Papa nos dan una respuesta: «En la vida familiar de María y José Dios está verdaderamente en el centro, y lo está en la persona de Jesús. Por eso la Familia de Nazaret es santa. ¿Por qué? Porque está centrada en Jesús.»

A María le rogamos que nos ayude a contemplar: sencillez, humildad, misericordia, amor. Que la Madre de Dios, y también Madre nuestra, vele para que todas «las familias del mundo puedan vivir en la fe, en la concordia, en la ayuda mutua».

Lectures de la missa diària i santoral

1. □ † Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concorði, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dimarts [1Jn 2,22-28 / Sl 97 / Jn 1,19-28].

Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians. Comemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimecres [1Jn 2,29-3,6 / Sl 97 / Jn 1,29-34].

Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Geneveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinià); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminià, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dijous [1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42].

Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Geneveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ Divendres [1Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51].

Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ † Dissabte [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12].

Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ † Diumenge (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-11 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11].

Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, màrtir; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran». Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, ¿què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc». Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors». Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu». Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència».

Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.

El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abram a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abram va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu, recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindràs la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) *(Versió abreujada)*

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Lectura del libro del Génesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará». Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredará ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero». Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho.

El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

Salm responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba.

Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía. Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas.

Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) *(Versión abreviada)*

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisès, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

Maria ho guardava tot en el seu cor

P. JAUME SIDERA, claretià

Aquest diumenge fa de frontissa entre l'any 2017 que s'apaga i el ninou que somriu com un nadó a la falda de la mare. Ens invita a mirar enrere: per donar gràcies a Déu pels béns que n'hem rebut durant l'any i per deplorar el mal que hem fet i el bé que hem deixat de fer.

La família de Natzaret fa també de frontissa entre el passat d'Israel i la novetat que s'albira. El present d'Israel no era per fer volar coets: amb l'ambient enarrit socialment, políticament i religiosament. Josep i Maria puguen a Jerusalem. Al temple, hi fan l'ofrena dels pobres. Com que tenen tan poca cosa ofrenen el Fill, seguint en tot la legalitat establerta.

Dos ancians atípics hi aporten la novetat. Senten l'alè de l'Esperit. Simeó ja pot morir en pau. Ha vist allò que tant delejava. Albira un futur gloriós en aquell marrec de no gaires dies. Serà la llum dels pobles i la presència visible de Déu enmig d'Israel. I això que el noi d'ara serà conflictiu: una senyera combatuda pertot. Maria, la jove mare, es veurà traspasada de dolor.

La senyora Anna dona gràcies a Déu i parla del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria refeta. Vet aquí dos padrins transmissors de la fe. Ho foren aleshores i ho són avui.

Maria guardà mesos i anys en el seu cor tot el que veia i sentia de Jesús sense entendre-ho gaire. Per això ho recordava, ho rumiava i en feia pregària. I amb Josep contemplava amb ulls de mare com el fill Jesús creixia i es relacionava amb Déu i amb la gent. Com els pares i mares d'avui.

Que Jesús, Josep i Maria ens guiïn en el nostre camí. Que com Simeó i Anna sapiguem mirar amb il·lusió i esperança els brots de vida i de novetat que cada dia floreixen arreu.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 1 de gener de 2018, a les 12 h. Missa de Santa Maria Mare de Déu, a la Catedral. / **A les 20 h.** XXX Pregària per la Pau, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Dissabte 6, a les 12 h. Missa de l'Epifania, a la Catedral.

Notícies

Visita Pastoral a la parròquia del Sant Esperit de Terrassa. El divendres 8 de desembre, dia de la Puríssima Concepció, Mons. Josep Àngel Saiz inicià la Visita Pastoral a la parròquia del Sant Esperit de Terrassa celebrant la Missa Estacional amb gran concurrència de feligresia.

150 aniversari de la parròquia de la Puríssima de Sabadell. Amb la celebració de l'Eucaristia del dia de la Puríssima ha començat el 150 aniversari de la parròquia de la Puríssima Concepció de

Sabadell. Els actes s'estendran fins al 8 de desembre de 2018.

Visita Pastoral a Ullastrell. El diumenge 10 de desembre, Mons. Saiz Meneses inicià la Visita Pastoral a la parròquia de Santa Maria d'Ullastrell amb la celebració de la Missa Estacional.

Consell presbiteral

El dimecres 13 de desembre va ser constituït el nou Consell Presbiteral presidit per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Els membres, escollits per a un període de tres anys, són aquests:

Membres nats:

- Excm. i Rvdm. Sr. Salvador Cristau Coll, Bisbe Auxiliar i Vicari General
- Mn. Joan Làzaro Padrós, Vicari Judicial
- Mn. Fidel Catalán Catalán, Vicari Episcopal
- Mn. Joan Carles Montserrat Pulido, Vicari Episcopal
- Mn. Josep Monfort Mengod, Vicari Episcopal
- Mn. Carles Cahuana Bartra, Secretari General i Canceller

Membres elegits:

Representants territorials

- Mn. Jaume Casas Barquets, arxiprestat de Montcada
- Mn. Emili Marlés Romeu, arxiprestat de Sant Cugat
- Mn. Santiago Cortés Velasco, arxiprestat de Rubí
- Mn. Antoni Deulofeu González, arxiprestat de Terrassa
- Mn. Joan Nadal Garcia, arxiprestat de Sabadell Centre i Sud
- P. Llorenç Sagalés Cisqueu, O. Cist., arxiprestat de Sabadell Nord
- P. Gonzalo Fernández-Gallardo Jiménez, OFM Conv., arxiprestat de Granollers
- Mn. Santiago Collell Aguirre, arxiprestat de Montbui-Puiggraciós
- Mn. Francesc Jordana Soler, arxiprestat de Mollet
- Mn. Jordi Peña Sánchez, arxiprestat del Montseny

Representants funcionals

- P. Héctor Vall, SJ, grup de religiosos

En la sessió constitutiva va ser escollit com a secretari Mn. Emili Marlés Romeu i com a secretari adjunt Mn. Joan Làzaro Padrós.

En la Pau de Crist

La Gna. Inés Beneria Farré, de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, morí a Rubí el 5 de desembre de 2017 als 95 anys d'edat i 66 de vida religiosa.

Agenda

XXX Pregària per la Pau. Presidida per Mons. Saiz Meneses i organitzada per Justícia i Pau de Terrassa. A les 20 h, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Pessebres de la Catedral. Al soterrani de l'atri de la Catedral del Sant Esperit hi ha l'exposició de pessebres. Es pot visitar els festius i dissabtes al matí de 2/4 de 12 a 2/4 de 2 i, a la tarda, de 2/4 de 6 a 3/4 de 9 fins al 7 de gener. Els feiners a la tarda de 6 a 3/4 de 9 fins al 5 de gener.

Concert. *Nadal llum i Misteri.* Obra de Francesc Vila. A càrrec del Cor Montserrat. Diumenge 7 de gener, a les 18.30 h, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Sagrada Familia

En este domingo, que sigue al Nacimiento del Señor, celebramos la Sagrada Familia de Nazaret y contemplamos que Jesús nació y creció en una familia humana. Hoy es un día propicio para celebrar el valor y la belleza de la familia, en un tiempo en que se ve afectada por cambios profundos. En diferentes ocasiones me he referido al sociólogo Zygmunt Bauman, cuya obra estuvo marcada por la categoría de modernidad líquida, con la que define el desvanecimiento de las instituciones sólidas que fundamentaban nuestra vida, la orfandad de referencias consistentes que padece el ser humano. El amor líquido, característico de la sociedad posmoderna, es un amor sin fundamento ni compromiso, porque se tiene miedo al sacrificio y a la renuncia, imprescindibles para un proyecto de vida co-

mún. Por desgracia, las relaciones amorosas acaban convirtiéndose entonces en breves episodios, en los que prima la búsqueda del beneficio personal, evitando los compromisos duraderos. Lo que antes eran vínculos fuertes ahora se han convertido en lazos provisionales y frágiles, y esto afecta enormemente a la familia.

La familia está sufriendo cambios importantísimos. El papa Francisco, en el capítulo segundo de *Amoris Laetitia*, afirma una vez más que el bien de la familia es decisivo para el futuro del mundo y de la Iglesia, y se refiere al cambio antropológico-cultural que se está produciendo, que influye en todos los aspectos de la vida: un individualismo exasperado que desvirtúa los vínculos familiares; la cultura de la posesión y del disfrute, que genera dinámicas de intolerancia y

agresividad; un ritmo de vida caracterizado por las prisas, la inmediatez, el estrés; la misma organización social y laboral, que dificulta las relaciones humanas y la posibilidad de opciones permanentes. Por otra parte, no faltan planteamientos ambiguos en la misma educación, cuando se apuesta en exceso por la espontaneidad en detrimento de la disciplina y los comportamientos pautados. La consecuencia es que la familia puede convertirse en un lugar de paso, al que uno acude cuando le interesa, y donde los vínculos quedan reducidos a la precariedad de los deseos y las circunstancias. En consecuencia, el ideal matrimonial, con un compromiso de exclusividad y de estabilidad, termina siendo descartado.

En este contexto, nosotros anunciamos un año más la Buena Nueva de la Familia. Anunciamos que Dios es amor, que ha creado al ser humano a su imagen y semejanza, que lo ha creado por amor y lo llama a vivir

el amor a través de una vocación que ha inscrito en el hombre y la mujer, que en el matrimonio llegan a ser una comunión de amor que engendra nueva vida. Podemos decir que en cierto sentido, la familia humana es icono de la Trinidad porque en ella se vive el amor entre personas y ese amor es fecundo. En el momento presente es preciso que los cristianos ofrezcamos a la sociedad el testimonio de la familia fundada en el matrimonio entre un hombre y una mujer, que viven con autenticidad el amor y que están abiertos a la vida, que comparten las penas y las alegrías, que practican las virtudes domésticas con entrega y fidelidad, que viven la comprensión y el respeto mutuo; y que, en definitiva, aportan consistencia y solidez a la Iglesia y a la misma sociedad. Por eso, hoy encomendamos nuestras familias a la intercesión de santa María y a la protección de san José, y pedimos especialmente por las que están pasando por mayores dificultades.